

bebygget under forudsætning af, at bygningerne var opført før 1. januar 1949 og ikke nedrevet inden lovens ikrafttræden.

En- og tofamiliehuse samt ejendomme, der ved lovens ikrafttræden anvendtes til landbrug, skovbrug, erhvervsmæssig frugtavl og gartneri, foresloges undtaget fra afgiftspligten. Der var endvidere i lovforslaget optaget bestemmelser om, at der ved afgiftsberegningen skulle gives et fradrag i forskelsværdien på 20 000 kr.; i København, på Frederiksberg og i visse omegnskommuner dog på 30 000 kr. Disse fradrag ville medføre en afgiftslempelse for mindre beboelsesejendomme o. lign. Endvidere skulle ejendomme, der på grund af deres særlige anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked, kunne fritages for tillægsafgift. Dette ville være af betydning for ejendomme, der i henhold til lovgivningen om beskatning til staten af faste ejendomme er fritaget for ejendomsskatter til staten.

Tillægsafgiften foresloges fastsat til 10 promille. I overensstemmelse med reglerne i forslaget til lov om ændring i lov om leje, hvorefter en lejeforhøjelse skulle gennemføres successivt, så at den maksimale lejeforhøjelse først opnåedes i 1956, foresloges tillægsafgiften for året 1955 dog kun opkrævet med halvdelen eller med 5 promille af det afgiftspligtige beløb. Når tillægsafgiften fra og med 1956 opkrævedes fuldtud, ville afgiften gennemsnitlig svare til ca. 8 pct. af den nuværende leje i ejendomme opført før 1. januar 1946 og knap 5 pct. af den nuværende leje i ejendomme opført i tiden fra 1. januar 1946 til 31. december 1948. I kraft af fradragsbestemmelserne, hvorefter den afgiftspligtige forskelsværdi reduceredes med 20 000 kr., for ejendomme beliggende i København, Frederiksberg og i visse omegnskommuner med 30 000 kr., ville afgiften for mindre ejendomme dog normalt komme til at ligge under disse gennemsnit.

Efter lovforslaget skulle tillægsafgiften fra og med året 1966 nedskrives med 10 pct. hvert femte år.

Provenuet af tillægsafgiften ansloges til 65 mill. kr. årlig, når afgiften fra og med 1956 opkrævedes fuldtud, mens tillægsgrundskylden påregnedes at ville indbringe 80 mill. kr. årlig.